

- 2) С оглед на отговора на първия въпрос, допускат ли член 2, член 4, параграф 3 и член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС, приложение IX към [Акта относно условията за присъединяване на Република България и Румъния и промените в Учредителните договори] и Решение 2006/928 ⁽¹⁾ национална правна уредба, която ограничава компетентността на Националната дирекция за борба с корупцията, като предоставя изключителната компетентност за разследване на корупционни престъпления (в широк смисъл), извършени от съдии и прокурори, на някои специално определени (от главния прокурор на Румъния, по предложение на Пленума на Висшия съдебен съвет) прокурори от прокуратурата към Înalta Curte de Casație și Justiție (Върховен касационен съд) и съответно на прокуратурите към апелативните съдилища, като последните са компетентни и за другите категории престъпления, извършени от съдии и прокурори?

⁽¹⁾ Решение на Комисията от 13 декември 2006 година за създаване на механизъм за сътрудничество и проверка на напредъка на Румъния в постигането на специфични цели в областите на съдебната реформа и борбата срещу корупцията (ОВ L 354, 2006 г., стр. 56; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 51, стр. 55).

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Хасково (България) на 7 февруари 2023 година — „Екострой“ ЕООД / Агенция „Пътна инфраструктура“

(Дело C-61/23, Екострой)

(2023/C 189/14)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — Хасково

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Екострой“ ЕООД

Ответник: Агенция „Пътна инфраструктура“

Преюдициален въпрос

Дали нормата на чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 17.6.1999 г. относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в този член изискване за съразмерност на установените наказания за нарушения на националните разпоредби, приети по тази директива, не допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция във фиксиран размер за нарушенията на правилата относно задължението за предварително установяване и заплащане на размера на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, при положение че е предвидена възможност за освобождаване от административнонаказателна отговорност при заплащане на т.нар. „компенсаторна такса“.

⁽¹⁾ ОВ 1999, L 187, стр. 42; специално българско издание: глава 7, том 7, стр. 88

Преюдициално запитване от Landgericht Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 13 февруари 2023 г. — Cobult UG/TAP Air Portugal SA

(Дело C-76/23, Cobult)

(2023/C 189/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Жалбоподател: Cobult UG

Ответник: TAP Air Portugal SA

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 7, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че е налице писмено съгласие на пътника за възстановяване на стойността на билета по смисъла на член 8, параграф 1, буква а), първо тире посредством пътнически ваучер, когато пътникът избере такъв ваучер на уебстраницата на опериращия въздушен превозвач с отпадане на възможността за последващо изплащане на стойността на билета в пари и го получи по електронната поща, а междуременно възстановяването на стойността на билета в пари е възможно само след осъществяване на предварителна връзка с опериращия въздушен превозвач?

⁽¹⁾ Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от **Amtsgericht Steinfurt (Германия)**, постъпило на 14 февруари 2023 г. — **UE/Deutsche Lufthansa AG**

(Дело C-78/23, Deutsche Lufthansa)

(2023/C 189/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Steinfurt

Страни в главното производство

Ищец: UE

Ответник: Deutsche Lufthansa AG

Преюдициален въпрос

Отговаря ли на изискванията за „информирание при отмяна на полет“ по смисъла на член 5, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. информирането за промяна на резервация с предаденото по-долу съдържание и следното посочване на останалите полети за част от маршрута за отиване и връщане от потвърждението на резервацията:

„Промяна на резервацията

[Име на въздушния превозвач] Номер на резервацията: [...]

(Провери/редактирай резервация)

Уважаеми клиенти,

във връзка с кризата с коронавируса е необходимо да се направят промени в разписанието на нашите полети. От това произтичат промени и във Вашата резервация.

Опитахме се да открием възможно най-добрите полети за Вас и Ви молим да проверите променената резервация. Всички оставащи полети от пътуването Ви са посочени в списък, отменените полети не са отбелязани“.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).